

Téma: Najťažšia skúška Abraháma

Cieľová skupina: 10 - 11r. (5. roč. ZŠ)

Pomôcky: tabuľa, Sväté písmo, čisté papiere, farbičky, oltár z tvrdého papiera, plyšová ovečka, papieriky s modlitbou Sema Izrael - Počúvaj, Izrael.

Cieľ: *Poznávací* - Povzbudiť žiakov, aby si zobrali za vzor silu Abrahámovej viery v Boží prísľub (narodenie syna).

Výchovný - Poukázať žiakom na to, že hoci je niečo ľudsky nemožné, Bohu nič nie je nemožné a je verný vo svojich prísľubiach. Boh skúša našu vieru a poslušnosť neraz v bolestných udalostiach, ale skúškami sa naša viera upevňuje.

Zručnostný - Žiaci sa naučia modlitbu Šema Izrael - Počuj Izrael v slovenskom jazyku a na princípe dobrovoľnosti aj v hebrejskom jazyku.

Organizačná forma vyučovania: Hromadná forma.

Úvod: - katechéta začne hodinu modlitbou vlastnými slovami, (2 min.) - zápis do triednej knihy. (2 min.)

Opakovanie: (5 min.)

Formou písomnej päťminútovej previerky si overíme stupeň zvládnutia poznávacích cieľov z minulej hodiny, ktorej témou bolo: Boh povoláva Abraháma. Otázky na písomnú previerku:

1. Čo povedal Boh Abrahámovi, keď ho povolal?
2. Aké mená mali Abrahám a jeho manželka Sára predtým, než ich Boh povolal?
3. Čo je obsahom zmluvy, ktorú uzavrel Boh s Abrahámom?

Naladenie: (5 min.)

Katechéta vyzve žiakov, aby porozmýšľali, ktorú hračku, oblečenie, či inú vec, bez ktorej by sa nevedeli zaobísť, majú najradšej. Ak prídu na to, čo im je srdcu najbližšie a najmilšie, z čoho momentálne prežívajú najväčšiu radosť, napíšu alebo nakreslia to na čistý papier, ktorý im katechéta rozdal.

Vlastné vyučovanie - odovzdanie obsahu:

A. Abrahám uveril, že sa mu narodí syn. (10 min.)

Katechéta sa snaží otázkami voviesť deti do témy a celkovo viesť výklad formou dialógu: Deti, stalo sa vám už, že vám niekto niečo sľúbil, napr. ocko alebo mamka, že niečo dostanete? Ak áno, splnili svoj sľub? Čo ste vtedy pociťovali? Stalo sa vám už aj to, že vám niekto niečo sľúbil a potom sľub nedodrжал? Ako ste sa vtedy cítili a čo ste prežívali?

Aj Božie Slovo nám hovorí o jednom takom sľube, že ktosi komusi čosi prisľúbil, (počúvajte pozorne, lebo potom sa vás budem pýtať, o aký sľub išlo).

Abrahám za najväčšej horúčavy dňa sedel pri vchode do stanu. Keď zdvihol oči, zbadal neďaleko seba stáť troch mužov. Utekal im v ústrety, poklonil a až k zemi a povedal: ' - Pane, nebid' svojho služobníka! Odpočinite si pod stromom) Prinesiem kúsok chcela a posilnite sa. Sára, svojej manželke, povedal: Napeč podplamenníkov! Potom bežal Abrahám k stádu, vybral pekné mladé teľa, dal ho sluhovi a ten sa poponáhľal pripraviť ho. Potom priniesol maslo a sladké mlieko a predložil im to. Hostia sa ho opýtali:

Kde je tvoja žena Sára?

On odpovedal:

Tu v stane!

Vtedy mu Pán

povedal:

O rok, v tomto čase, sa vrátim a tvoja žena Sára bude mať už syna! Abrahám a Sára boli starí, pokročilí vo veku. Preto sa Sára zasmiala. Tu Pán povedal Abrahámovi:

Prečo sa Sára smeje? Je azda Pánovi nejaká vec nemožná?

Sára zapierala:

Ja som sa nesmiala! Bála sa totiž. Pán však

povedal: - Nie. Smiala si sa. (Gn 18,1-

15)

Takže deti, kto z vás vie, o akom prisľube nám hovorí slovo, ktoré sme práve čítali? Čo myslíte, kto boli títo traja muži, ktorí Abraháma navštívili? (traja anjeli). A čo Boh sľúbil Abrahámovi? (Že jeho manželka Sára už o rok bude mať syna). Čo myslíte, prečo sa Sára smiala? (Smiala sa preto, že už bola veľmi stará a jej muž Abrahám takisto, nuž teda neverila, že by v starobe mohla porodiť ešte bábätko). Preto sa Pán potom aj pýtal: Je azda Pánovi nejaká vec nemožná? Čo myslíte, deti, je Bohu nejaká vec nemožná? (Nie). Áno, náš Boh je všemohúci a všetko môže. Ale

napriek tomu predsa len jednu vec nemôže, (to je taký slovný chyták). Čo myslíte, čo by to mohlo byť, čo Boh nemôže vykonať?

Boh nemôže nesplniť to, čo prisľúbil - alebo inými slovami povedané: Boh vždy splní to, čo prisľúbil. Prečo? Pretože On je Pravda, a nikdy nemôže klamať. Človek nás môže sklamať a nesplniť svoj sľub, avšak Boh svoj prisľub stále naplní, lebo On je verný. Avšak Abrahám mal jednu podstatnú vec, cez ktorú sa Božie prisľúbenie mohlo naplniť. Čo myslíte, čo by to mohlo byť? Áno, je to viera, resp. dôvera v Boha, že Boh naplní to, čo On sám prisľúbil. Viera je podmienkou, aby sa Božie prisľúbenie mohlo naplniť. Tak ako Abrahám, aj my musíme spolupracovať s Bohom, a to tak, že mu budeme stále dôverovať.

Určite to nie je jednoduchá vec. Abrahám aj Sára neboli práve v najlepších okolnostiach života, aby mohli počať dieťa. Celý život túžili po dieťati, no napriek tomu dieťa nemali. A napokon už boli aj veľmi starí. A práve teraz, v takýchto ťažkých okolnostiach života im Boh hovorí, že im už o rok daruje syna. Práve tam, kde už končia všetky naše rozumové schopnosti, keď si my už povieme „tak s týmto sa už jednoducho nedá nič robiť“ , tak tam nastupuje viera. Abrahám je nám veľkým vzorom, pretože aj keď situácia vyzerala byť beznádejná a v ľudských silách nedosiahnuteľná, on napriek všetkému veril, že Pán Boh má túto ich situáciu pevne vo svojich rukách, že Jemu nič nie je nemožné a že On jediný má moc naplniť svoj prisľub, ktorý mu dal. Pretože Boh neodpovedá na okolnosti, ale na našu vieru, ktorú máme v jeho prisľúbenia. A ako to všetko dopadlo, to vieme. Abrahámovi sa narodil vytúžený syn, ktorého nazval Izák, a takto sa Boží prisľub sa stal realitou, (spätnými otázkami katechéta ešte zistí, či si deti zapamätali ponaučenie, napr. Čo Boh nedokáže? Prečo Boh vždy dodrží svoj prisľub? A čo máme robiť my, aby sa tento prisľub naplnil?)

B. Najťažšia skúška Abraháma: obetovanie Izáka. (8 min.)

Aby naša viera rástla a bola očisťovaná, Boh na nás niekedy dopustí aj ťažké skúšky, aby sa ukázalo, čo je naozaj v našich srdiečkach.

Presne to sa stalo aj nášmu Abrahámovi. Keď Izák už podrástol, zrazu Boh povedal Abrahámovi:

Vezmi svojho syna Izáka a choď do krajiny Morja! Tam ho obetuj na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem!

Abrahám- vstal včasráno, osedlal osla, zobral so sebou svojich dvoch sluhov a svojho syna Izáka a narúbal dreva na zápalnú obeť. Na tretí deň uvidel to miesto a povedal svojim sluhom:

Vy ostaňte tu s oslom, ja a chlapec pôjdeme až tamto. Pomodlíme sa a vrátíme sa k vám.

Potom vzal drevo na zápalnú obeť a naložil ho na svojho syna Izáka, vzal oheň a nôž. Tu povedal Izák svojmu otcovi:

Otče, drevo a oheň tu je, kde je však baránok na zápalnú obeť?

Abrahám mu odvetil:

Boh si už obstará baránka na zápalnú obeť. Keď došli na miesto, ktorú mu Boh označil, Abrahám postavil oltár, naukladal drevo, poviazal svojho syna a položil ho na oltár. Načiahol ruku, schytil nôž, aby zabil svojho syna. Vtedy naň zavolať Pánov anjel a povedal:

Nevzťahuj ruku proti chlapcovi! A uzrel barana, ktorý bol rohami zachytený v kríkoch, vzal ho a obetoval ho namiesto svojho syna. A Abrahám nazval toto miesto „Pán vidí“ a tak sa ešte aj dnes hovorí: „Na vršku Pán uvidí“. (Gn 22, 1-14)

Aby sme tomu správne rozumeli, v tom čase bolo v Kanaáne zvykom, že rodičia obetovali svoje deti bohom ako veľmi vzácnu obeť. Spravidla obetovali prvorodeného syna. Preto Abrahám poslúchol tento Boží príkaz.

Skúsme sa teraz spoločne zamyslieť, čo asi prežíval Abrahám. Celý život čakal na svojho syna. V starobe sa ho napokon konečne aj dočkal. Izák rástol a spôsoboval Abrahámovi veľkú radosť. Určite bol tým najcennejším v jeho živote. Boh mu ešte pred jeho narodením prisľúbil, že Izák bude otcom veľkého národa. A zrazu Boh žiada od Abraháma čosi neslýchané: chce aby zabil Izáka, aby ho priniesol Bohu ako obeť.

Takto nastáva vlastne veľmi nelogická situácia: Boh dal Abrahámovi prisľub, že z jeho syna Izáka vzíde veľký národ, no a teraz Boh žiada smrť tohto syna. Na jednej strane stojí prisľub o požehnaní, a na druhej strane - smrť Izáka. Samozrejme, že Abraháma muselo veľmi bolieť srdiečko, pretože Izáka veľmi miloval, a teda ho nechcel stratiť. Napriek tomu sa rozhodol podrobiť Božej vôli a bez váhania Boha poslúchnuť. Hneď na druhý deň osedlal osla, zobral Izáka a išiel vykonať to, čo mu Boh prikázal.

Aké ponaučenie nám z toho plynie? Abrahám Boha miloval, poslúchal ho a dôveroval mu. Aj keď určite nerozumel tomu, prečo to od neho Boh žiada, a v srdci cítil bolesť, zostal Bohu verný a poslušný. Veril, že Boh je mocný a nájde nejaké riešenie, aby naplnil svoj prisľub.

Dynamika: (5 min.)

A tak teraz, deti vás poprosím, aby ste si zobrali papieriky na ktoré ste napísali alebo nakreslili to, čo je pre vás najvzácnejšie. To symbolicky predstavuje toho nášho „Izáka“. Katechéta položí na stôl oltár z tvrdého papiera. Začne volať zvlášť každého žiaka po mene, napr. Janka, vezmi svojho Izáka, príd pred tabuľu a obetuj mi ho na oltári... Predpokladá, že deti budú chodiť, a klásť na oltár svojich Izákov....

Deti, ako ste sa cítili, keď ste dávali Bohu to najcennejšie? Deti odpovedajú.

Katechéta dá ponaučenie: Niekedy od nás Boh nežiada hned' takú veľkú obeť, ako je Izák. Často krát od nás žiada menšie veci - napríklad aby sme mu obetovali teplo svojej izby kvôli svätej liturgii, televíziu kvôli povinnostiam, hranie sa kvôli modlitbe, rozhovoru s Ním....aby sme mu boli verní i v maličkostiach.

C. Odmena za poslušnosť a vernosť Bohu - Abrahám je praotcom Božieho ľudu. (5 min.)

Teraz si prečítame, čo Boh odpovedal Abrahámovi, keď v tejto skúške obstál. Prísľúbenie je aktuálne aj pre nás, keďže sme mu pred chvíľkou odovzdali týchto našich „Izákov“ :

- „Na seba samého prisahám - to je Pánov výrok - : Pretože si toto urobil a svojho šyna, svojho jediného si neušetril predom mnou, zahrniem ťa požehnaním a prenáramne rozmnožím tvoje potomstvo. Bude ho ako hviezd na nebi a ako piesku na morskom brehu. Tvoje potomstvo sa zmocní brán svojich nepriateľov a v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme preto, že si poslúchol môj hlas. " (Gn 22,16-18)

Táto udalosť nám ukazuje i na to, že pravý Boh nechce ľudské obeť. V tejto skúške si Boh chcel overiť, či by bol Abrahám kvôli Nemu ochotný vzdať sa i toho najcennejšieho, čo mal. Abrahám vďaka svojej viere obstál v tejto skúške, a preto sa Boží prísľub vyplnil. Abrahám vtedy ešte nemohol vedieť, ako sa toto požehnanie uskutoční. My dnes to už vieme a naplnenie tohto Božieho prísľubenia môžeme vidieť na vlastné oči. Abrahám sa stal praotcom Božieho ľudu, vyvoleného židovského národa, ktorý si udržal vieru v jedného Boha. Z tohto národa pochádza aj náš Pán Ježiš Kristus, Panna Mária, apoštoli i prví kresťania.

Abrahám sa stal požehnaním pre ľudstvo. Požehnaním je každý, kto žije podľa Božích prikázaní. Teda i my môžeme byť pre druhých takým požehnaním, ak budeme žiť s Bohom, ak ho budeme nadovšetko milovať, dôverovať mu a plniť Jeho vôľu.

Deti, nepripomína vám celý tento príbeh o obetovaní Izáka niečo? Kde sme sa ešte stretli s tým, aby Otec obetoval svojho syna?

Áno, aj náš nebeský Ocko obetoval to najcennejšie, čo mal - svojho jednorodeného syna - nášho Pána Ježiša Krista, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal život večný, (katechéta teraz položí na oltár plyšovú ovečku, ktorá symbolicky predstavuje Pána Ježiša ako obetného baránka). Tak ako Izák si niesol drevo na horu Morja, tak aj Pán Ježiš niesol drevo kríža na Golgotu. Vrch Morja sa nachádza na mieste terajšieho Jeruzalema - a veľmi blízko Golgoty, kde bol

ukrižovaný Pán Ježiš. Izák je teda predobrazom nášho Pána Ježiša. Pán Ježiš je tým obetným Baránkom, ktorú Boh prijal, aby sme my mohli byť zachránení, spasení.

Náš nebeský Ocko nás tak veľmi miluje, že On obetoval svojho jediného Syna, aby nám otvoril dvere do neba. A ako je to s našou láskou k nášmu nebeskému Ockovi? Horia naše srdiečka láskou k Nemu? Chceme žiť s Ním alebo bez Neho? Je pre nás náš Boh tým najdôležitejším v našom živote? Milujeme ho nadovšetko?

D. Domáca úloha: (2 min.)

Najvýznamnejšou židovskou modlitbou je modlitba Šema Izrael. Židia sa ju modlia každý deň ráno i večer, aj v hodine smrti. Keďže Abrahám je praotcom Božieho ľudu, do ktorého v súčasnosti patríme aj my - kresťania, táto modlitba je stále aktuálna a platí i pre nás. Abrahám nám je príkladom a vzorom, ako túto modlitbu v živote aj naplniť. (Katechéta rozdá deťom na papierikoch napísanú modlitbu. Najprv sa spolu s nimi nahlas modlí túto modlitbu. Deti sa za domácu úlohu majú naučiť do nasledujúcej hodiny túto modlitbu v slovenskom, a dobrovoľníci aj v hebrejskom jazyku).

„ Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou. (Dt. 6,4-5)

Šema Izrael, Adonai elohenu, Adonai echat. Baruch šem kevod malchuto leolam vaed. "

Záver: katechéta ukončí hodinu modlitbou vlastnými slovami. **(1 min.)**